

ТОКСИКОЛОГІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ 4-(2-МЕТОКСИФЕНІЛ)-5-ФЕНІЛ-1,2,4-ТРИАЗОЛ-3-ІОЛУ ТА ЙОГО ПОХІДНИХ

Приємець Н.С.

Науковий керівник: к. фарм.н. Гоцуля А.С.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра токсикологічної та неорганічної хімії

Метою роботи був пошук малотоксичних сполук серед нових похідних 4-(2-метоксифеніл)-5-феніл-1,2,4-тріазол-3-тіолу та обґрунтування можливості та доцільності їх використання для подальших фармакологічних досліджень. Для реалізації поставленої мети було синтезовано 4-(2-метокси-феніл)-5-феніл-1,2,4-тріазол-3-тіол, 2-(4-(2-метоксифеніл)-5-феніл-1,2,4-тріазол-3-іл)тіо)ацетатну кислоту та її солі; визначено гостру токсичність синтезованих сполук. Солі синтезовано як з неорганічними так і з органічними основами. Структура отриманих сполук доведена за допомогою фізико-хімічних методів аналізу. Матеріали та методи дослідження. У роботі використані хімічні методи (реакції естерифікації, гідразінолізу, тощо), фізико-хімічні методи (елементний аналіз, ІЧ- і УФ-спектрофотометрія, ¹H ЯМР- та хромато-мас-спектрометрія), біологічні методи (визначення гострої токсичності за В. Б. Прозоровським). Результати та їх обговорення. В ході роботи було отримано 13 солей. Показники гострої токсичності встановлені для 8 сполук на білих нелійних щурах. Висновок. За даними дослідження солі 2-(4-(2-метоксифеніл)-5-феніл-1,2,4-тріазол-3-іл)тіо)ацетатної кислоти відносяться до класу малотоксичних або практично нетоксичних сполук та можуть бути використані для подальших фармакологічних досліджень. Слід відзначити, що серед солей найменшу токсичність має піперидиній 2-[5-феніл-4-(2-метоксифеніл)-1,2,4-тріазол-3-ілтіо]ацетат. LD₅₀ цієї солі склала 1800 мг/кг.

АНКСІОЛІТИЧНА АКТИВНІСТЬ N-ЗАМІЩЕНИХ 4-АМІНО-5-R-4H-1,2,4-ТРИАЗОЛ-3-ТІОНІВ ТА ЇХ ПОХІДНИХ

Пругло Є.С.

Науковий керівник: д.фарм.н., проф. Панасенко О.І.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра клінічної фармації, фармакотерапії та УЕФ

Одним із станів тварин, який допомагає тваринам впоратися з важкими ситуаціями є тривога. Страх та тривога це одні й ті ж прояви, як уникнення і гіпернастороженість, щоб уникнути пошкодження. Актуальним завданням психофармакології є пошук препаратів, що поєднують безпечність та ефективність та в лікуванні тривожних і депресивних станів. В якості об'єкта дослідження анксиолітичної активності були відібрані похідні 5-метил-4-аміно-4H-1,2,4-тріазол-3-тіонів. Анксиолітичну та анксиогенну активність вищевказаних сполук вивчали в тесті піднесеного крестоподібного лабіринту (ПКЛ). Анксиолітичний ефект досліджуваних сполук оцінювали за збільшенням числа переходів до освітлених рукавів та часу перебування в них без збільшення загального числа заходів. За результат атами експериментальних досліджень було показано, що в умовах тесту ПКЛ після введення досліджуваних сполук не було виявлено речовин з анксиолітичною дією, що б значно перевищувала за активністю референс препарат гідазепам, але були виявлені сполуки з анксиогенною дією. Нами було припущено, що вищевказані сполуки впливають на 5-HT₂-рецептори. Так, відомо, що агоністи 5-HT_{2C}-рецепторів викликають анксиогенний і панічний ефекти, порушують сон. За результатами проведених досліджень та з урахуванням тривалості знаходження дослідних тварин в освітлених рукавах на фоні впливу похідних 1,2,4-тріазолу встановлені деякі закономірності відносно хімічної будови від анксиолітичної дії досліджуваних сполук.

МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЦІНОВОЇ КОН'ЮНКТУРИ РИНКУ ЗАСОБІВ, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ ПРИ ВІТІЛІГО

Рижкова С.Є.

Науковий керівник: к.фарм.н., доц. Ткаченко Н.О.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра управління та економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства

За даними статистики у структурі шкірних захворювань 3-4 % припадає на хворобу вітіліго. Комплексна терапія вітіліго включає застосування лікарських засобів групи